

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci podnetu [REDAKOVANÉ]
[REDAKOVANÉ], obyvateľky B [REDAKOVANÉ], na zrušenie rozsudku
Obvodného súdu Bratislava 1 zo dňa 2. 12. 1991, sp. zn. 8C 230/91 a
Mestského súdu v Bratislave zo dňa 21. 10. 1992, sp. zn. 10Co 89/92,
rozhodol na neverejnom zasadnutí dňa 8. júla 1993

t a k t o

Podnet [REDAKOVANÉ] na začatie konania o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Obvodný súd Bratislava 1 rozsudkom zo dňa 2. 12. 1991, sp. zn. 8C 230/91, v spojitosti s rozsudkom Mestského súdu v Bratislave z 21. 10. 1992, sp. zn. 10Co 89/92, zamietol návrh [REDAKOVANÉ] o vyslovenie neplatnosti preradenia v práci a neplatnosti rozviazania pracovného pomeru v spore proti odporcovi Ústavu kardiovaskulárnych chorôb v Bratislave.

Vo svojom písomnom podaní zo dňa 11. 3. 1993, doplneného ďalším podaním z 23. 4. 1993 (na ústavný súd došlo 28. 4. 1993), [REDAKOVANÉ] na ústavnom súde domáha sa zrušenia uvedených rozsudkov. Považuje *ich za protizákonné, pretože súdy rozhodli na základe neúplne zisteného skutkového stavu, nevykonali potrebné dokazovanie. Jej zamestnávateľ, v súdnom konaní odporca, v rozpore so zákonom ju preložil z miesta zdravotnej sestry na funkciu vrátničky. Vykonala to bez jej súhlasu a v čase, keď bola v treťom mesiaci tehotenstva. Pod náporom stresov 7. 8. 1991 potratila. V písomnom podaní ďalej tvrdí, že u nej došlo k porušeniu sociálneho práva. (Druhá hlava Ústavy SR). Článok ústavy, ktorý bol porušený, neuviedla. Z obsahu jej podania dá sa vydedukovať, že by mohlo ísť o právo na prácu. Bola preradená zo zdravotných dôvodov na pracovisko, kde by bola vystavená nepriaznivým poveternostným vplyvom a stresu. Nie je jej*

umožnené profesionálne sa zaradiť, úmerne vzdelaniu a postaveniu v praxi.

Súd skôr, ako by prijal podnet na začatie konania, musí podľa § 18 zákona č. 38/1993 Z. z. skúmať, či ho podal oprávnený subjekt, či podnet má zákonom predpísané náležitosti a či ústavný súd je príslušný na konanie.

Navrhovateľka namieta porušenie svojich práv (§ 130 ods. 3 Ústavy). Je oprávneným subjektom. Podnet v podstate má predpísané náležitosti. V prípade prijatia podnetu súd môže o podnete rozhodnúť. Z obsahu písomného podania dá sa vyčítať, že navrhovateľka je presvedčená o porušení čl. 35 a 36 Ústavy, práva na prácu a na spravodlivé a uspokojujúce pracovné podmienky v tom, že ako zdravotná sestra bola zo zdravotných dôvodov preradená na vrátnicu za vrátničku.

Súd preskúmal obsah súdnych spisov a hodnotiac zistený skutkový stav z pohľadu dodržiavania základných ľudských práv a slobôd (Hlava II. Ústavy), osobitne čl. 35 a 36 Ústavy, dospel k presvedčeniu, že podnet navrhovateľky nie je možné prijať.

Právo na prácu nemožno chápať ako právo na konkrétne označenú prácu, na ktorú má občan príslušnú kvalifikáciu. U navrhovateľky tým, že došlo k preradeniu v práci právo na prácu nebolo porušené. Podľa § 37 ods. 1 Zákonníka práce, organizácia je povinná previesť pracovníka na inú prácu, ak pracovník stratil vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku, alebo rozhodnutia štátnej zdravotníckej správy, alebo sociálneho zabezpečenia, dlhodobu spôsobilosť vykonávať ďalej doterajšiu prácu atď. Podľa ods. 5 toho istého ustanovenia, pri preradení pracovníka na inú prácu, organizácia je povinná prihliadať na to, aby táto práca bola pre neho vhodná, vzhľadom na jeho zdravotný stav a schopnosti a pokiaľ možno i na jeho kvalifikáciu. S týmito okolnosťami sa súdy vysporiadali vo svojich rozsudkoch.

Ústavný súd v článkoch 125 až 140 Ústavy SR má presne vymedzené kompetenciu, rovnako ako všeobecné súdy v čl. 141 až 148

Ústavy SR. Obe tieto sústavy síce spoločne tvoria súdnu moc, no na sebe sú nezávislé, vzájomne sa nenahradzujú. Ústavný súd nie je ďalšou odvolacou inštanciou nad všeobecnými súdmi. Nemá právo kontroly pokiaľ ide o meritórne rozhodnutia súdov. Všeobecné súdy rozhodujú v občianskoprávných a trestnoprávných veciach, preskúmajajú aj zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov. Právomoc ústavného súdu je zameraná na inú oblasť. Rozhodujú napríklad o súlade zákonov s ústavou a ústavnými zákonmi, rozhodujú kompetenčné spory medzi ústrednými orgánmi štátnej správy, pokiaľ o nich nerozhodujú súdy. Rozhoduje o sťažnostiach proti právoplatným rozhodnutiam ústredných orgánov štátnej správy, podáva výklad ústavných zákonov, ak je vec sporná atď. Nie je odvolacím súdnym orgánom pokiaľ ide o právoplatné súdne rozsudky. Nemá teda za povinnosť skúmať, či súdy vykonali potrebné dokazovanie, či dôkazy správne právne vyhodnotili. S čím sa môže ústavný súd zaoberať je len to, či v súvislosti s rozhodovaním súdov neboli porušené základné ľudské práva (Hlava II. Ústavy). Tie podľa názoru ústavného súdu neboli porušené. Tvrdenie, že v čase preradenia bola navrhovateľka tehotná a že vrátnica, kde mala ísť pracovať bola pre ňu, vzhľadom na zdravotný stav, nevhodné pracovisko, začala uvádzať až po právoplatnom ukončení vecí. Zrejme preto sa súdy s týmito námietkami nezaoberali.

Ústavný súd podnet predbežne na neverejnom zasadnutí podľa § 25 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. prerokoval a podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona ho odmietol. pretože išlo o návrh, na prerokovanie ktorého nie je ústavný súd príslušný. Išlo o prípad, ktorý patrí do výlučnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Na tomto základe súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný
opravný prostriedok.

V Košiciach dňa 8. júla 1993

Za správnosť vyhotovenia

JUDr. Július Černák